

власності та їх посадових і службових осіб. Цією ж статтею дано визначення змісту зазначених актів реагування Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Систематизувавши діяльність інституту Уповноваженого, виділяють такі три її стадії:

- перша стадія – одержання Уповноваженим відомостей про порушення прав і свобод людини і громадянина;

- друга стадія починається, якщо Уповноважений приймає звернення до свого розгляду; вона включає велику кількість повноважень Уповноваженого з самого дослідження фактів порушень прав і свобод людини і громадянина;

- третя стадія – складання Уповноваженим висновку, який має форму подання і надсилається особі, яка звернулася, посадовій особі або органу, у чій рішеннях, діях (бездіяльності) Уповноважений виявив такі порушення, а також при необхідності подається до парламенту. Висновок, як правило, містить рекомендації та пропозиції посадовим особам установ, підприємств, організацій, які порушили права людини, щодо можливих заходів для поновлення прав і свобод людини і громадянина. Ці органи обов'язані у фіксований місячний термін направити Уповноваженому відповідь.

Конституційне запровадження інституту омбудсмена в Україні стало важливим кроком у розвитку демократичних процесів, що спрямовані на подальше зміцнення статусу особи, гарантій реалізації конституційних прав і свобод людини та громадянина.

ТЕНДЕНЦІЯ ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЇ ПРАВА І МОРАЛІ В ОБЕСПЕЧЕННІ КОНСТИТУЦІЙНИХ ПРАВ І СВОБОД ЧЕЛОВЕКА І ГРАЖДАНІНА

Хримли І.А., к.филос.н., доцент кафедри конституційного та адміністративного права Національного транспортного університета
Дмитрук Т.О., старший преподаватель кафедри конституційного та адміністративного права Національного транспортного університета

Сегодня в планетарном масштабе активно развиваются процессы интернационализации, преодолевающие экономическую, политическую и идеологическую разобщенность мирового социума. Процесс глобализации по-новому организует жизненный мир человечества. мироустройство замкнутых национальных государств постепенно уступает место глобальному сообществу открытых друг другу наций.

В новом тысячелетии никакая национальная экономика, политика, культура не может успешно развиваться без многопланового использования современных глобальных сетей (экономических, финансово-банковских, информационных, коммуникативных).

Возрастает динамика социальных связей, относительно быстро происходит их трансформация. Коммуникация предполагает внимание и уважение к человеку, умение и способность слушать и говорить, она направлена на достижение человечеством единого миропонимания и ориентации в общей деятельности.

Это достигается толерантностью, то есть уважением к правам других членов социума высказывать мысли, придерживаться определенных ценностей, что и реализуется в правовом обеспечении основных конституционных прав на свободу религии, веры, совести и мыслей. Прежний способ организации планетарного сообщества оказался малоэффективным. Он сейчас претерпевает кардинальные трансформации, преобразующие его в мегаобщество.

Сегодня мировое сообщество находится на пути формирования нового миропорядка, от оптимальной организации которого зависит его существование. Социуму необходим более высокий уровень управления процессами как на национальном, так и на глобальном уровне. Остановить саморазрушение мира можно, если его движение преобразовать в разумно управляемое.

В решении проблем, которые возникают сегодня в процессе общения между людьми в повседневной жизни, при установлении взаимоотношений между государствами, разными культурами и идеологиями возрастает роль морали и права как приоритетных регулятивных и коммуникативных систем современного украинского общества, перед которыми стоит важная задача - гармонизация процессов глобализации. Мораль и право сегодня благодаря интеракции субъектов призваны обеспечить человеческое взаимопонимание в отношении основных смысловых взаимосвязей повседневности.

Глобализационные процессы современности обуславливают кардинальные изменения внутригосударственного и международного права и морали, а также характера их взаимодействия. Интенсификация сотрудничества украинского социума с мировым сообществом порождает углубление взаимного влияния международного и национального права Украины. В свою очередь это обстоятельство детерминирует интернационализацию или гомогенизацию права, представляя собой одну из основных тенденций развития права в XXI веке.

Под интернационализацией понимают сближение принципов права и национальных законодательств, углубление взаимного влияния различных правовых систем. В новом украинском социуме собственная юридическая система должна быть совместима с международным правом и способна свободно с ним взаимодействовать. Это достигается признанием доминанты международного права над внутренним и вследствие этого активным изменением последнего. Поэтому «ключевой особенностью нового века становится поступательно расширяющееся признание приоритета международного над национальным». В соответствии со статьей 9 Конституции нашего государства, составной частью законодательства являются нормы международного права и договоры, согласие на ратификацию которых дано Верховной Радой Украины.

Стремление приблизить Украину к Евросоюзу потребует в свою очередь трансформацию общественного сознания, выработку общих моральных принципов и норм поведения в новом социуме, то есть расширенном правовом и моральном пространстве.

Очевидно, формирование интегрированной правовой и моральной систем мирового сообщества в новом тысячелетии будет происходить, базируясь на аксиологических началах, которые присутствуют в духовной сфере каждого народа (этноса) и на признании в качестве высшей социальной ценности человека, его жизни и здоровья, чести и достоинства.

УПОВНОВАЖЕНІ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ З ПРАВ ЛЮДИНИ У МЕХАНІЗМІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНСТИТУЦІЙНИХ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА

Лазаренко Л.А., к.ю.н., доцент кафедри загальноправових дисциплін ННІПП НАВС

Демократичні перетворення, що відбуваються в Україні, формування громадянського суспільства і побудова правової, демократичної, соціальної держави настійно вимагають політичних, соціальних, економічних, культурних модернізацій сучасного українського суспільства та вдосконалення механізму державної влади. І одне з найскладніших завдань цієї реформи полягає в зміні взаємовідносин влади і людини, налагодженні дійового зворотного зв'язку між громадянами та представниками владних структур. Очевидна відчуженість апарату державної влади від громадян, високий рівень корупції, низька виконавча дисципліна, правовий нігілізм, відсутність традицій поваги до прав людини зумовлюють необхідність розвитку нових, демократичних інституцій, діяльність яких ґрунтувалася б не на традиційному захисті державних інтересів, а була спрямована на належне забезпечення прав людини.

У багатьох країнах світу таким інститутом є омбудсман. Він зарекомендував себе як такий, що, по-перше, сприяє забезпеченню прав людини, по-друге, підвищує ефективність діяльності органів державної влади, їх посадових осіб.